

कर्णरो

कर्णश्चेदन्तु पित्तादियुक्तेन वातेन जन्यते तत्र
नियमेन वेषधोषमिव श्रयोतीति भेदः ॥ * ॥

कर्णखावमाह ।

“शिरोऽभिघाताद्यथा निमज्जतो

जलप्रपाकाद्यथापि विद्रधेः ।

खवेद्विपुयं श्रयोऽनिलादितः

स कर्णसंखाव इति प्रकीर्तितः” ॥

पूयमित्युपलक्षणं जलं रसञ्च खावयेत् ॥

श्रवणशब्दः पुंलिङ्गोऽप्यस्ति ॥ * ॥ कर्णकण्डमाह ।

“मारुतः कफसंयुक्तः कर्णं कण्डं करोति हि” ॥ * ॥

कर्णगण्यमाह ।

“पित्तोऽभिघातः श्लेष्मा कुरुते कर्णगूधकम्” ॥

कर्णगूधं यस्मात् स कर्णगूधव्याधिः ॥ * ॥

प्रतिनाहमाह ।

“स कर्णगूधो द्रवतां यदा गतो

विनापितो घ्राणमुखं प्रपद्यते ।

तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो

भवेद्विकारः शिरसोऽर्द्धभेदकत्” ॥

घ्राणञ्च मुखञ्च एकत्वं इन्दे । शिरसोऽर्द्धभेदकत्

अर्द्धाभेदकाख्यशिरोरोगकत् ॥ * ॥

कामिकर्णमाह ।

“यदा तु मूर्च्छत्यथवात्र जन्तवः

रुजत्यपत्यान्यथवापि मच्छिकाः ।

तदङ्गनत्वात् श्रवणो निरुध्यते

मिधुगभिराद्यैः कामिकर्णको गदः” ॥

तदङ्गनत्वात् कामिकर्णत्वात् ॥ श्रवणे कामि-

कर्णको गदो निरुध्यते इत्यन्वयः ॥ * ॥

पतङ्गादिषु कर्णप्रविष्टेषु लक्षणमाह ।

“पतङ्गाः शतपद्यश्च कर्णश्रोत्रं प्रविश्य हि ।

हरति व्याकुलत्वञ्च भ्रष्टं कुर्वन्ति वेदनाम् ॥

कर्णो निरुध्यते तस्य तथा फरफरायते ।

कोटे चरति रक्त्वीत्रा निरुन्दे मन्दवेदना” ॥

निरुन्दे निश्चले ॥ * ॥ द्विविधकर्णविद्रधिमाह ।

“क्षताभिघातप्रभवत्तु विद्रधि-

भवेत्तथा दोषकृतोऽकरः पुनः ।

सरक्तपीताखण्डमखमाखवेत्

प्रतोद्धूमायनदाहचोषवान्” ॥

क्षतप्रभवोघातप्रभवश्च तयो रघागन्तुज्वादैकम् ॥

अखं आखावमित्यर्थः ॥ * ॥ कर्णपाकमाह ।

“कर्णपाकस्तु पित्तेन कोषविक्षेपकृद्भवेत्” ॥

कोषः पूतिभावः । श्लेध आर्द्रता ॥ * ॥

पूतिकर्णमाह ।

“कर्णविद्रधिपाकादा सकर्णो वारिपूरणात् ।

पूयं खवति यत् पूतिं स ज्ञेयः पूतिकर्णकः” ॥ * ॥

कर्णखावाद्भेदार्थमाह ।

पूतन्ति नियमेन पूति यथा स्यादेवं खवति ॥ * ॥

कर्णगतानां श्रोथाव्युदाशसं लक्षणान्याह ।

“कर्णश्रोथाव्युदाशसि जानीयादुक्तलक्षणैः” ॥

कणश्रोथाश्च चलारो वातपित्तकफरक्तजाः ।

एवमश्रोऽपि चतुर्विधम् । अन्येषां श्रोथानामश-

साद्यात्रासम्भव आधारप्रभावात् ॥ अव्युदं सप्त-

विधम् । वातपित्तकफरक्तमांसभेदःसिराजम् ॥

कर्णरो

एते कर्णरोगा व्यष्टाविंशतिः सुश्रुतोक्ता उक्ताः ॥ * ॥

इदानीं चरकोक्तकर्णरोगचतुष्टयं वातपित्तकफ-

सन्निपातकृतमाह । तत्र वातजमाह ।

“नादोऽतिरक्तं कर्णतले तु श्लेष्मः

खावस्तनुखाखवणञ्च वातात्” ॥ * ॥

पित्तजमाह ।

“श्लेष्मः सरागो दरुणं विदाहः

सपूतिपीतखवणञ्च पित्तात्” ॥ * ॥

कफजमाह ।

“वैखृत्य कण्डूस्फिरश्लेष्मक-

स्निग्धस्वतिखल्वरुजः कफाच्च” ॥

वैखृत्यं अन्यथा खावणम् ॥ * ॥

त्रिदोषजमाह ।

“सर्वाणि रूपाणि च सन्निपातात्

खावञ्च तत्राधिकदोषवर्णः” ॥ * ॥

कर्णपाल्याः सकर्णावयवत्वात् तद्विकारमप्यत्रैवाह ।

तत्र सनिदानं परिपोटकलक्षणमाह ॥

“सौकुमार्यात् चिरोत्प्रे सहासैवातिवर्द्धिते ।

कर्णश्लेष्मो भवेत् पाल्यां सखजः परिपोटवान् ॥

कृष्णारुणानिभः सत्वः सवातात् परिपोटकः” ॥ * ॥

उत्पातमाह ।

“गुर्वाभरणसंयोगात् ताडनात् घर्षणादपि ।

श्लेष्मः पाल्यां भवेत् खवो दाहपाकरुजान्वितः ॥

रक्ते वा रक्तपित्ताभ्यामुत्पातः स गदः स्मृतः” ॥ * ॥

उन्मत्त्यकमाह ।

“कर्णं बलाद्द्वयतः पाल्यां वायुः प्रकुप्यति ।

कफं संगृह्य कुरुते श्लेष्मत्तन्मभवेदनम् ॥

उन्मत्त्यकः सकण्डूको विकारः कफवातजः” ॥

अवेदनं र्द्धभेदनम् ॥ * ॥ दुःखवर्द्धनमाह ।

“संवर्द्धमाने दुर्विद्धे कण्डूदाहरुजान्वितः ।

श्लेष्मो भवति पाकश्च त्रिदोषो दुःखवर्द्धनः” ॥

संवर्द्धमाने दुर्विद्धे कर्ण इति श्लेष्मः ॥ * ॥

परिलेहिनमाह ।

“कफाहृक् कर्मणः क्रुद्धाः सर्षपाभा विसारिणः ।

कुर्वन्ति पिङ्गकां पाल्यां कण्डूदाहसमन्विताम् ॥

कफाहृक्कर्मिसम्भूतः स विसर्षान्वितस्ततः ।

लिङ्घात् सशक्लुषो पालीं परिलेही स च स्मृतः” ॥

स पीडकामकः परिलेहिंसञ्जो गदः । लिङ्घात्

निर्मांसिकुर्यात् ॥ * ॥

अथ कर्णरोगाणां चिकित्सा ।

“कर्णश्लेष्म कर्णनादे बाधिर्ये त्वेड एव च ॥

धतुर्व्यपि च रोगेषु सामान्यं भेषजं स्मृतम् ।

शुद्धवेरञ्च मधु च सैन्धवं तैलमेव च ।

कटुयां कर्णयोर्धार्थ्यमेतत् स्याद्देनापहम्” ॥ १ ॥

“लशुनार्द्रकशिशुयां वारुण्या मूलकस्य च ।

कदल्याः खरसः श्लेष्मः कटुयाः कर्णपूरणे” ॥

वारुण्या वरुणः ॥ २ ॥

“अकार्दुरानस्त्रपिष्टान् सतेजान् खवणान्वितान् ।

सन्निध्यात् सुधाकाण्डे कोरिते मृतयाहते ॥

घृतपाकक्रमस्त्रिं पीडयेदारसागमात् ।

सुखोयां तद्रसं कर्णे प्रक्षिपेच्छूलशान्तये” ॥ ३ ॥

“अर्कस्य पत्रं परिणामपीत-

कर्णरो

माञ्जेन लिप्तं शिखियोगतप्तम् ।

आपीथ तस्याम्बुसखोष्णमेव

कर्णं निमित्तं हरतेऽतिशूलम्” ॥ ४ ॥

“तीव्रशूलानुरे कर्णे सशब्दे श्लेष्मवाह्निनि ।

झागमूत्रं प्रशंसन्ति कोण्यां सैन्धवसंयुतम् ॥ ५ ॥

तैलं श्लेष्मकामूलेन मन्देऽग्नौ विधिना श्रुतम् ।

हरेदासु त्रिदोषोप्यं कर्णशूलं प्रपूरणात् ॥ ६ ॥

हिङ्गुसैन्धवशुण्ठीभिल्लैलं सर्षपसम्भवम् ।

विषकं हरतेऽवश्यं कर्णशूलं प्रपूरणात् ॥ ७ ॥

कर्णशूले कर्णनादे बाधिर्ये त्वेड एव च ।

पूरणं कटुतैलेन हितं वातघ्नमौषधम् ॥ ८ ॥

शिखरीक्षारज्वारा तत्कृतकत्वेन साधितं तैलम् ।

अपहरति कर्णनादं बाधिर्यञ्चापि पूरणात्” ॥

शिखरी अपामार्गः ॥ ९ ॥

“गवां मूत्रेण विन्धानि पिष्ट्वा तैलं विपाचयेत् ।

सजलञ्च सदुग्धञ्च तद्बाधिर्यहरं परम्” ॥

क्षीरमात्रं ग्राह्यम् । विन्धतैलम् ॥ १० ॥

“कर्णखावे पूतिकर्णे तथैव कृमिकर्णके ।

सामान्यं कर्म कुर्वन्ति योगान् वैशेषिकानपि ॥ ११ ॥

सर्जिकाचूर्णसंयुक्तावीजपूररसं क्षिपेत् ।

कर्णखावरुजा दाहास्तेन नश्यन्त्यसंशयम् ॥ १२ ॥

आम्बुजम्बूबालानां मधुकस्य वटस्य च ।

यमित्तु साधितं तैलं पूतिकर्णगदं हरते ॥ १३ ॥

जातीपत्ररसे तैलं विषकं पूतिकर्णजित् ॥ १४ ॥

श्लेष्म रसाङ्गनं नार्याः क्षीरं क्षौद्रेण संयुतम् ।

प्रशस्यते चिरोत्प्रे तत् सखादे पूतिकर्णके ॥ १५ ॥

कुष्ठहिङ्गुवचादारुशताङ्गाविश्वसैन्धवैः ।

पूतिकर्णापहं तैलं बलमूत्रेण साधितम्” ॥

कुष्ठारितैलम् ॥ १६ ॥

“शम्बूकस्य तु मांसेन कटुतैलं विपाचयेत् ।

तस्य पूरणमात्रेण कर्णनाडी प्रशान्त्यति” ॥

शम्बूकायां तैलम् ॥ १७ ॥

“चूर्णेन गन्धकशिलारजनीभवेन

मुष्ट्यंशुकेन कटुतैलपलायके तु ।

धसूरपत्ररसतुल्यमिदं विषकं

नाडीं जयेच्चिरभवामपि कर्णजाताम्” ॥

मुष्टिः पणम् । निशा तैलम् ॥ १८ ॥

“कामिकर्णविनाशाय कामिघ्नो कारयेत् क्रियाम् ।

वात्सुकुधूमश्च हितः सर्षपश्चेह एव च ॥ १९ ॥

पूरणं हरितालेन गन्धमूत्रयुतेन च ।

धूपने कर्णदोर्गन्धे गुग्गुलुः श्रेष्ठ उच्यते ॥ २० ॥

चिकित्सा कर्णश्रोथानां तथा कर्णाशंसामपि ।

कर्णाव्युदाशां कुर्वन्ति शोथार्शोऽव्युदवद्विषक” ॥ * ॥

अथ कर्णपालीविकाराणां चिकित्सा ।

“पालीसंशोधये कुर्यात् वातकर्णरुजक्रियाम् ।

स्वेदेत्युदतत्ताञ्च श्लिष्टां संवर्द्धयेत्तैले ॥ १ ॥

श्रुतावरोवाजिगन्धापयस्यैरुदवीजकैः ।

तैलं विषकं सक्षीरं पालीं संवर्द्धयेत् सुखम्” ॥

यद्यस्य क्षीरकाकोली । श्रुतावरोतैलम् ॥ २ ॥

“जीवनीयस्य कण्ठकेन तैलं दुग्धेन पाचयेत् ।

चिकित्सेत्तेन तैलेन हताखं परिपोटकम् ॥ ३ ॥

श्रीतलेपैर्जलोकाभिरुपातं समुपाचरेत् ॥ ४ ॥